A jak se k domku dotúlal,
hned na okénko zaklepal.[3])

»Kdo to tak tluče nezbedně,
neměl času dosti ve dně?«[4])

Já jsem kramařka z Opavy
a vezu tovar do Prahy.

Vozy jsem napřed poslala,
sama jsem v zadu zůstala.

A když bylo po večeři,
kázal pantáta své dceři:

Běž, dceruško, lůžko stláti,
bude tam kramařka spati.

O, můj pantáto rozmilý,
mně se kramařka nelíbí.[5])

Jak živa jsem neviděla,
by kramařka fousa měla.

A když bylo o půl noci,
volala dcera pomoci;[6])

a když už nastal bilý deň,
vyskočil pán král z okna ven.

A jak bylo už na ráně,
tluče šerha tam na bráně:[7])

že Komendova Naninka
není poctivá panenka.

A když bylo už za týdeň,
plakala Nánka každý deň.

A když bylo zas za měsíc,
plakala Nánka ještě víc.

A když už bylo po roce,
nosila Nánka na ruce:

Nynej, nynej, synáčku můj,
Uherský král je otec tvůj.[8])

---

[1]) Běž ty do krámu drahého,
nakup damašku modrého.

A daj si z něho šaty šit,
jak to na pannu sluší byt.

[2]) A přechoď se v nich po rynku,
až ke Komendom k okýnku.

[3]) A tluče tam na okénko:
Otevř, otevř, má Kačenko.

[4]) Já nesmím spíš otvírati,
až sa budeš jmenovati.

[5]) Ona po žensky nemluví,
ona má muzský pohledí.

[6]) král Uherský se obrací.

[7]) A když už bylo na ráno,
bylo v městě vyvoláno:

Všecky panenky pod věnci,
a Komendova jde v čepci.

[8]) A král sedí na pavlači,
vysmívá se svojí Kači.

106. ZBOJNÍK A VOZKA

224.

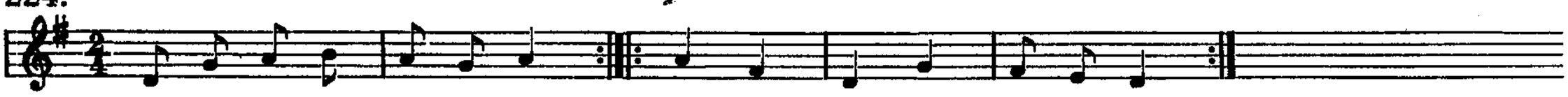

225.

226.

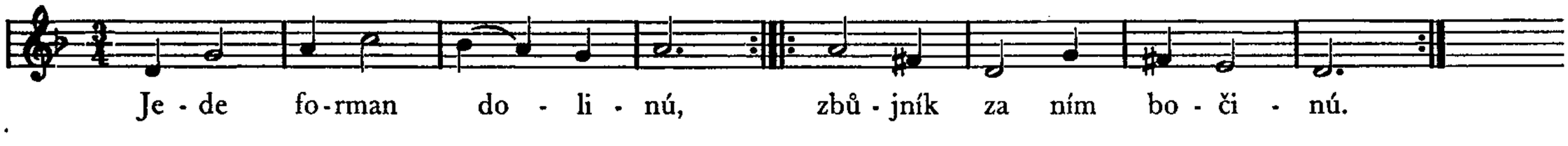

227.

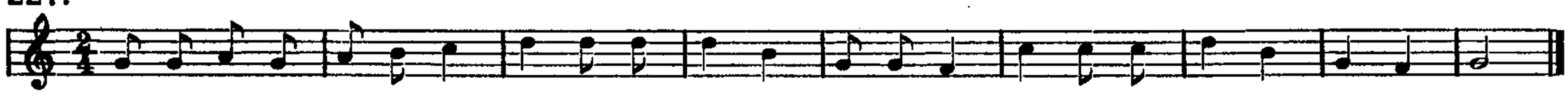
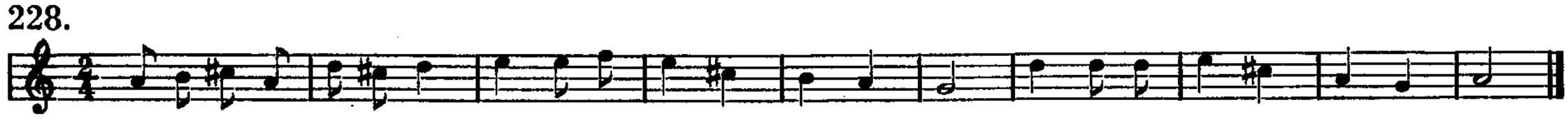
228.